

SOSIAALI- JA TERVEYSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 21/2005 vp

**Hallituksen esitys laiksi omaishoidon tuesta,
laiksi sosiaalihuoltolain muuttamisesta sekä
laiksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmak-
suista annetun lain muuttamisesta**

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 22 päivänä syyskuuta 2005 lähettänyt sosiaali- ja terveysvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laiksi omaishoidon tuesta, laiksi sosiaalihuoltolain muuttamisesta sekä laiksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain muuttamisesta (HE 131/2005 vp).

Eduskunta-aloitteet

Esityksen yhteydessä valiokunta on käsitellyt seuraavat aloitteet:

— lakialoitteen laiksi sosiaalihuoltolain 27 a ja 27 b §:n sekä kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain 2 §:n muuttamisesta (LA 13/2003 vp — Leena Rauhala /kd), joka on lähetetty valiokuntaan 23 päivänä toukokuuta 2003 ja

— lakialoitteen laiksi sosiaalihuoltolain 27 a §:n muuttamisesta (LA 5/2005 vp — Mikko Kuoppa /vas ym.), joka on lähetetty valiokuntaan 10 päivänä maaliskuuta 2005.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallitussihteeri Lotta Silvennoinen, sosiaali- ja terveysministeriö

- kehittämisspäällikkö Raija Heinola, Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus
- erityisasiantuntija Eevaliisa Virnes, Suomen Kuntaliitto
- sosiaali- ja lähihoitojen päällikkö Tarja Kivekäs, Helsingin kaupunki
- sosiaalijohtaja Hanna Ahonen, Nokian kaupunki
- projektipäällikkö Erkki Teinilä, Tampereen kaupunki
- vs. sosiaali- ja terveysjohtaja Merja Etholén-Rönnberg, Sipoon kunta
- toiminnanjohtaja Varpu Kettunen, Alzheimer-keskusliitto ry
- vammaisasiamies, lakimies Elina Akaan-Penttilä, Invalidiliitto
- vammaisasiamies, varatuomari Sirkka Sivula, Kehitysvammaisten Tukiliitto
- toiminnanjohtaja Merja Salanko-Vuorela, Omaishoitajat ja Läheiset -Liitto ry
- vastaava edunvalvonta-asiamies Juhani Oinonen, Suomen lähi- ja perushoitajaliitto SuPer
- toiminnanjohtaja Marja-Liisa Kunnas, Vanhus- ja lähimmäispalvelun liitto ry.

Lisäksi Vanhustyön keskusliitto on antanut kirjallisen lausunnon.

HALLITUKSEN ESITYS JA EDUSKUNTA-ALOITTEET

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki omaishoidon tuesta. Laki korvaisi voimassa olevat sosiaalihuoltolain säännökset, jotka koskevat omaishoidon tukea, sekä asetuksen omaishoidon tuesta.

Esityksen mukaan omaishoitajalle maksettavan palkkion vähimmäismäärä korotettaisiin 300 euroon. Mahdollisuutta poiketa vähimmäismäärästä täsmennettäisiin. Jos hoitaja olisi hoidon takia lyhytaikaisesti estynyt tekemästä työtä, palkkio olisi vähintään 600 euroa. Hoitopalkkion määrää tarkistettaisiin vuosittain vahvistettavalla, työntekijäin eläkelaisissa tarkoitetulla palkkakertoimella.

Omaishoitosopimuksen sisältöä ja kestoja koskevia säännöksiä tarkennettaisiin. Lisäksi hoito- ja palvelusuunnitelman sisältöä ja hoitajalle järjestettävää vapaata koskevat säännökset sekä muut hoidettavan ja hoitajan oikeuksia ja velvollisuuksia koskevat säännökset siirrettäisiin asetuksesta lain tasolle. Hoito- ja palvelusuunnitelmassa tulisi määritellä omaishoitajalle järjestettävät hoitotehtävät tukevat sosiaalihuollon palvelut.

Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annettua lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että kunnan järjestäessä omaishoitajan vapaan aikaista hoitoa kotipalveluna palveluset-

lin avulla voisi hoidettavan maksettavaksi tulla enintään 9 euroa hoitajan vapaapäivää kohti.

Esitys liittyy valtion vuoden 2006 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Lakialoitteet

Lakialoitteessa LA 13/2003 vp ehdotetaan, että omaishoito taataan jokaiselle omaishoidon kriteerit täyttävälle henkilölle ja omaishoitajalle säädetään oikeus viikoittaiseen vapaapäivään sekä neljän viikon lomaan kalenterivuotta kohti ilman hoitopalkkion määrän alenemaa. Kunnan tehtäväksi asetetaan hoidettavan hoidon tarkoituksenmukainen järjestäminen hoitajan lakisääteisen vapaan ajaksi ja alimman hoitopalkkion määräksi 425 euroa kuukaudessa. Lisäksi lakialoitteessa ehdotetaan omaishoitajille samaa oikeutta kuntoutukseen kuin kunnallisilla viranhaltijoilla ja työntekijöillä.

Lakialoitteessa LA 5/2005 vp ehdotetaan, että sosiaalihuoltolain 27 a §:ää täsmennetään siten, että kunnalla on velvollisuus antaa omaishoidon tukea silloin, kun se on tarkoituksenmukaisin tapa järjestää hoito tai huolenpito, jota henkilö tarvitsee alentuneen toimintakyvyn, sairauden, vamman tai muun vastaavanlaisen syyn vuoksi.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Suomessa on arviolta 300 000 omaishoitajaa, joista kunnallisen omaishoidon tuen piirissä on runsaat 27 000. Omaishoidon merkitys julkisia palveluja, erityisesti laitoshoidon korvaavana ja täydentävänä toimintana on kiistaton. Omaishoito korvaa merkittävästi myös julkista kotihoitoa ja on siten merkittävä yhteiskunnan kustannusten säästäjä. Kuntien arvioiden mukaan omaishoidon tuella hoidettavista lähes puolet olisi jonkinasteisen laitoshoidon tarpeessa ilman

omaishoitajaa. Omaishoidon tarve kasvaa entistään väestön ikääntyessä. Vuonna 2010 yli 75-vuotiaita on arvioitu olevan 400 000 ja vuonna 2020 jo 500 000. Omaishoidon tuen piirissä olevista hoidettavista lähes kaksi kolmasosaa on yli 65-vuotiaita. Omaishoitajista noin 40 prosenttia on yli 65-vuotiaita. Omaishoito on siten leimallisesti vanhusten kotihoitoa, mutta myös vammaisia ja pitkäaikaissairaita hoidetaan omaisten toimesta kotona.

Omaishoito ei ole hallituksen esityksessäkin todetusta kustannusvaikuttavuudestaan huolimatta saanut vakaata asemaa kuntien palvelujärjestelmässä. Omaishoidon toteutus on joutunut joustamaan usein kunnallistaloudellisen tilanteen vuoksi. Monessa kunnassa omaishoidon tukeen varatut määrärahat loppuvat kesken vuotta ja määrärahojen rajallisuus aiheuttaa jatkuvaa epävarmuutta useille omaishoitajina toimiville ja estää uusien hoitajien pääsyn tuen piiriin. Sosiaali- ja terveysvaliokunta on aiemmin katsonut omaishoidon asianmukaisen järjestämisen edellyttävän, että omaishoidon asemaa kuntien palvelujärjestelmässä vahvistetaan ja että omaishoitajien asemassa oleviin puutteisiin etsitään ratkaisut (StVL 5/2001 vp, StVM 26/2001 vp). Omaishoidon edellytysten parantaminen vaatii omaishoitoa koskevan lainsäädännön kehittämistä. Nyt ehdotetut lainmuutokset, jotka perustuvat pitkälti sosiaali- ja terveysministeriön asettaman selvityshenkilön, sosiaalineuvos Elli Aaltosen raporttiin (STM työryhmämuis-tioita 2004:3), ovat tärkeä askel valiokunnan aiemmin esittämään suuntaan. Valiokunta korostaa, että omaishoidon tarkoituksenmukaisen toteutumisen kannalta on keskeistä, että kunnat varaavat tähän toimintaan riittävästi voimavaroja.

Omaishoidosta tulee edelleen tehdä sopimus hoitajan ja kunnan välillä ja sopimukseen tulee liittää hoito- ja palvelusuunnitelma. Selvitysten mukaan palvelusuunnitelmat ovat olleet puutteellisia esimerkiksi omaishoitajien vapaiden aikana annettavien palvelujen suhteen. Valiokunta toteaa, että lakiehdotuksen 7 §:n mukainen palvelu- ja hoitosuunnitelma, joka sisältää myös omaishoitajan hoitopalkkion ja hänen tehtäviään tukevien palvelujen kirjaamisen, parantaa hoidettavien vaikuttamismahdollisuuksia ja heidän itsemääräämisoikeutensa toteutumis-ta. Palvelusuunnitelman laadinnan yhteydessä tulee arvioida myös omaishoitajan terveydelliset ja muut mahdollisuudet selviytyä vaativasta hoitotyöstä. Huolellisesti laadittu hoito- ja palvelusuunnitelma antaa myös tarpeelliset tiedot omaishoidon tuloksellisuuden, vaikuttavuuden ja laadun seurantaan varten. Seurannassa voidaan

myös sopia hoitajan työn vähentämisestä tai lisäämisestä, palvelujen lisäämisestä tai vähentämisestä ja palkkion tarkistamisesta näitä taustoja vasten

Omaishoitajat kaipaavat tutkimusten mukaan nykyistä enemmän tukea hoitotyölleen. Omaishoitajat tarvitsevat paitsi taloudellista tukea myös koti- ja tukipalveluja sekä koulutuksellista ja henkistä tukea. Erityistä huomiota tulisi kiinnittää iäkkäiden hoitajien selviytymiseen ja tukemiseen. Julkisen palvelujärjestelmän ei koeta riittävästi opastavan ja tukevan hoitajaa raskaassa työssään, mikä tulee ottaa kehittämistyössä vakavasti huomioon. Valiokunta korostaa, että omaishoito on nähtävä yhtenä osana kotihoidon palvelukokonaisuutta, johon liittyvät kaikki kotiin annettavat palvelut, kuten kotisairaanhoido ja kotisairaaloiminta samoin kuin päiväkeskustoiminta ja sijaishoito.

Omaishoitajalle maksettavan palkkion tulee ensisijaisesti määräytyä hoidon sitovuuden ja vaativuuden perusteella. Sekä hoitajien palkkiot että omaishoidon tueksi annettavat palvelut ja niistä perittävät maksut ovat vaihdelleet kunnittain suuresti. Valtaosa kunnista perii omaishoidon tukeen liittyvistä palveluista asiakasmaksuja. Maksujen suuruus on vaikuttanut osaltaan siihen, ettei palveluja aina ole otettu vastaan. Voimassa olevan omaishoidon tuesta annetun asetuksen mukaan hoitopalkkio voidaan sopia säädettyä alinta määrää pienemmäksi, jos siihen on hoitajan esittämä erityinen syy. Tältä osin lakiehdotus vastaa nykyistä lainsäädäntöä. Hoitaja voisi tehdä kunnan kanssa sopimuksen säädettyä alemman palkkion maksamisesta esimerkiksi tilanteissa, joissa kunnan tarjoamat maksuttomat palvelut olisivat perheelle edullisempi vaihtoehto kuin hoitopalkkio yhdistettynä palveluihin, joista peritään asiakasmaksulain mukaiset maksut.

Sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista annetun lain 5 §:n mukaan sosiaalihuollon henkilöstön on selvitettävä asiakkaalle hänen oikeutensa ja velvollisuutensa sekä erilaiset vaihtoehdot ja niiden vaikutukset samoin kuin muut seikat, joilla on merkitystä hänen asiassaan. Jos kunnalla on tarjota asiakkaan kan-

nalta taloudellisesti edullisempi palvelukokousnaisuus kuin mitä laki edellyttää, tulee asiakkaille joka tapauksessa aina selvittää heidän lakisääteiset oikeutensa, jotta asiakkaat voivat itse arvioida, tulisiko omaishoidon tuen sisältää säädetyn määräinen hoitopalkkio vai esimerkiksi säädettyä edullisempia palveluita ja vain nimellinen hoitopalkkio. Valiokunta korostaa, että vähimmäismäärää pienemmästä palkkiosta sopimisen tulee olla hoitajalle vapaaehtoista. Hoitopalkkioiden vähimmäismäärien korottaminen ja sitominen indeksiin samoin kuin vähimmäispalkkion alittamisen edellytysten säätäminen laissa ovat valiokunnan käsityksen mukaan omiaan edistämään asiakkaiden yhdenvertaisuutta.

Omaishoito on tarkoitettu kotona tapahtuvaksi, hoidettavalle läheisen antamaksi hoidoksi. Joissakin tapauksissa on kunnissa käytetty vierashoitajaa omaishoidon toimeksiantosopimussuhteessa ja tätä kautta vältetty työsopimuksen tekeminen hoitajan kanssa. On ollut myös tapauksia, joissa kotipalvelun työntekijä on siirretty palkkasuhteesta useiden hoidettavien hoitajaksi toimeksiantosopimussuhteella. Valiokunta pitää tärkeänä, että lakiin ehdotettu omaishoitajan määritelmä estää jatkossa tämänkaltaiset järjestelyt. Omaisen ja läheisen tekemän työn tukeminen ja turvaaminen omaishoidon tuen palkkiolla, palveluilla ja omaishoitajalle annettavalla tuella tulee pitää erillään työsuhteeseen perustuvasta palkkatyöstä.

Ehdotetun lainsäädännön peruslähtökohtana on hoidettavan edun toteuttaminen. Hoidettavan etu on erikseen mainittu lakiehdotuksen 1 §:ssä (lain tarkoitus) ja 3 §:ssä (tuen myöntämisedellytykset) ja se on otettu huomioon myös menettelytapoja koskevissa säännöksissä. Omaishoito on aina vapaaehtoista ja osapuolten omasta tahdosta kotona tapahtuvaa hoitoa. Valiokunta pitää tärkeänä, että omaishoitoa edelleen kehitetään asiakkaiden toiveiden ja tarpeiden mukaisesti. Valiokunta korostaa, että omaishoidon tuesta annettavan lain ohella hoidettavan etua suojataan myös sosiaalihuoltolain, sosiaalihuoltolain asiakkaan asemasta ja oikeuksista annetun

lain sekä hallintolain säännöksiin. Omaishoidon kehittämistavoitteiden toteuttamisen kannalta on tärkeää, että sosiaali- ja terveysministeriö laatii pikaisesti oppaan viranomaisille lain käytännön soveltamisen tueksi.

Yksityiskohtaiset perustelut

1. Laki omaishoidon tuesta

1 §. Lain tarkoitus. Valiokunta korostaa omaishoitajan työn tukemista merkittävänä osatekijänä hoidettavan edun mukaisen omaishoidon toteuttamisessa. Valiokunta ehdottaa lakiehdotuksen 1 §:n täydentämistä siten, että siinä mainittaisiin erikseen myös omaishoitajan työn tukeminen.

13 §. Tarkemmat säännökset. Ehdotetun valtuutussäännöksen nojalla tarkempia säännöksiä lain täytäntöönpanosta annettaisiin tarvittaessa asetuksella. Säännöksestä tai sen perusteluista ei ilmene, mistä seikoista asetuksella olisi tarkoitus säätää tarkemmin, eikä siinä myöskään nimitä tahoa, joka asetuksen antaisi. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan omaishoidon tuesta ei ole tarkoitus antaa asetusta, minkä vuoksi valiokunta ehdottaa asetuksenantovaltuuden poistamista tarpeettomana.

2. Laki sosiaalihuoltolain muuttamisesta

17 §. Valiokunta ehdottaa 2 momentin teknistä korjaamista siten, että siihen lisätään voimassa olevan lain mukaiset, lakiehdotuksesta erehdyksessä pois jääneet sanat "lapsen huoltoa".

Aloitteet

Valiokunta on hyväksynyt 1. lakiehdotuksen laiksi omaishoidon tuesta lakialoitteissa tarkoitetuilta osin hallituksen esittämässä muodossa. Valiokunnan kannasta seuraa, että lakialoitteet LA 13/2003 vp ja LA 5/2005 vp on hylättävä.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella sosiaali- ja terveysvaliokunta ehdottaa,

että 3. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana,

että 1. ja 2. lakiehdotus hyväksytään muutettuina (Valiokunnan muutosehdotukset) ja

että lakialoitteet LA 13/2003 vp ja LA 5/2005 vp hylätään.

Valiokunnan muutosehdotukset:

1.

**Laki
omaishoidon tuesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää hoidettavan edun mukaisen omaishoidon toteuttamista turvaamalla riittävät sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut sekä hoidon jatkuvuus ja omaishoitajan työn tukeminen.

2—12 §

(Kuten HE)

13 §

(Poist.)

13 (14) §

(Kuten HE)

2.

**Laki
sosiaalihuoltolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 17 päivänä syyskuuta 1982 annetun sosiaalihuoltolain (710/1982) 10 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 813/2000, sekä
muutetaan 17 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentti laissa 68/2002 sekä 2 momentti laissa 190/2001, seuraavasti:

17 §

(1 mom. kuten HE)

Kunnan on myös huolehdittava lasten ja nuorten huollon, lasten päivähoiton, kehitysvam-

maisten erityishuollon, vammaisuuden perusteella järjestettävien palvelujen ja tukitoimien sekä päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huoltoon kuuluvien palveluiden, lastenvalvojal-

le säädettyjen tehtävien ja muiden isyyden selvittämiseen ja vahvistamiseen, elatusavun turvaamiseen, ottolapsineuvontaan, perheasioiden sovitteluun, *lapsen huoltoa* ja tapaamisoikeutta koskevan päätöksen täytäntöönpanossa toimitettavaan sovitteluun kuuluvien toimenpiteiden sekä omaishoidon tuen ja muiden sosiaalipalve-

luiden järjestämisestä sekä kuntouttavasta työtoiminnasta annetussa laissa (189/2001) säädettyistä tehtävistä sen mukaan kuin niistä lisäksi erikseen säädetään.

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2005

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Valto Koski /sd
vpj. Eero Akaan-Penttilä /kok
jäs. Anneli Kiljunen /sd
Marjaana Koskinen /sd
Pehr Löf /r
Riikka Moilanen-Savolainen /kesk
Aila Paloniemi /kesk
Leena Rauhala /kd

Juha Rehula /kesk
Paula Risikko /kok
Arto Seppälä /sd
Osmo Soininvaara /vihr
Raija Vahasalo /kok
Erkki Virtanen /vas
Tuula Väättäinen /sd.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Harri Sintonen.

VASTALAUSE

Perustelut

Väestön ikääntyessä joudutaan entistä enemmän pohtimaan sitä, miten vanhusten hoidosta selviydytään, kun toimintakyky alenee ja sairaudet vaivaavat. Kotona tapahtuva hoitotyö on usein inhimillisempää kuin laitoshoido, ja usein se on myös ikääntyneiden oma tahto. Lisäksi se on myös taloudellisesti edullisempaa. Tämä koskee myös vammaisten ja pitkäaikaissairaiden hoitoa sekä terminaalivaiheen hoitoa.

Maassamme on noin 300 000 omaishoidossa olevaa henkilöä, mutta vain noin 27 000 on virallisesti kunnan myöntämän omaishoidon tuen piirissä. Omaishoitoa koskevien sosiaalihuoltolain säännösten henki ei näin ollen ole kunnissa toteutunut. Omaishoitoa määrittelevien säännösten mukaan omaishoitoa on tuettava sekä taloudellisesti että palvelujen avulla.

Kunnissa vallitsee nykyisin kirjava käytäntö siinä, kuka on oikeutettu saamaan omaishoidon tukea. Siksi hoidon määrittely vaatii selkiyttämistä. Kunnissa ei ole osattu varata riittäviä määrärahoja tähän tarkoitukseen, minkä vuoksi rahat usein loppuvat jo puolesta välissä vuotta eikä uusia sopimuksia voida tehdä. Näin omaishoidon tuen saaminen on monessa tapauksessa sattumanvaraista, koska sitä ei ole määritelty subjektiiviseksi oikeudeksi.

Valiokunta toteaa mietinnössään, että kuntien tulisi varata omaishoidon tukeen riittävästi voimavaroja. Ehdotamme, että hoito taataan jo-

kaiselle kriteerit täyttävälle henkilölle. Vain näin omaishoidosta voi tulla tosiasiallinen vaihtoehto kunnissa.

Omaishoitajien jaksamisen turvaamiseksi tulee mahdollisuuksia lepoon parantaa lisäämällä 4 §:ssä lakisääteisten vapaapäivien määrää neljään vapaapäivään kalenterikuukaudessa. Hallituksen lakiehdotuksen perusteluissa viitataan omaishoitajien hyvinvointiin. Omaishoitajien työn tukeminen onkin otettava selkeästi mukaan lain tarkoituksen sisältöön.

Ehdotamme 6 §:n muuttamista siten, että omaishoitajan hoitopalkkiot tarkistettaisiin ansiotasoindeksillä eikä valiokunnan mietinnön mukaisesti työntekijäin eläkelain (395/1961) 7 b §:ssä tarkoitettulla palkkakertomella. Tuon kertoimen käyttö johtaa huonompaan lopputulokseen omaishoitajien kannalta, kuin jos käytettäisiin palkansaajien säännöllisen työajan ansioiden kehitystä mittaavaa ansiotasoindeksiä, joka tässä tapauksessa on ainoa oikea indeksi.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että valiokunnan mietintöön sisältyvät 2. ja 3. lakiehdotus hyväksytään valiokunnan mietinnön mukaisina ja

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutettuna seuraavasti:

1.**Laki****omaishoidon tuesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
(Kuten StVM)

*1 a § (Uusi)****Vastuu omaishoidon tuen järjestämisestä***

Kunnan on huolehdittava siitä, että omaishoidon tuki ja siihen liittyvät palvelut ja tukitoimet järjestetään sisällöltään ja laajuudeltaan sellaisina kuin kunnassa esiintyvä tarve edellyttää.

2 §
(Kuten StVM)

3 §

Tuen myöntämisedellytykset

Kunnan tulee myöntää omaishoidontukea, jos:
(kohdat 1—6 kuten StVM)

4 §

Omaishoitajalle järjestettävä vapaa

Omaishoitajalla on oikeus pitää vapaata vähintään neljä vuorokautta sellaista kalenterikuu-

kautta kohti, jonka aikana hän on yhtäjaksoisesti tai vähäisin keskeytyksin sidottu hoitoon ympärivuorokautisesti tai jatkuvasti päivittäin. Sidonnaisuus katsotaan ympärivuorokautiseksi siitä huolimatta, että hoidettava viettää säännöllisesti vähäisen osan vuorokaudesta käyttäen kotinsa ulkopuolella järjestettyjä sosiaali- tai terveyspalveluja taikka saaden kuntoutusta tai opetusta.

(2 ja 3 mom. kuten StVM)

5 §
(Kuten StVM)

6 §

Hoitopalkkion määrän tarkistaminen

Hoitopalkkioiden määriä tarkistetaan kalenterivuosittain palkansaajien ansiotasoindeksillä.

7—13 §
(Kuten StVM)

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2005

Leena Rauhala /kd
Paula Risikko /kok
Raija Vahasalo /kok

Eero Akaan-Penttilä /kok
Erkki Virtanen /vas

Yhdyn vastalauseeseen 4 ja 6 §:n osalta.

Osmo Soininvaara /vihr